Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci

Mă vestesc la porţi ca să intru cuvânt în cartea Mea de azi şi Mi se face primirea. Sunt Arhiereul Cel Mare, capul bisericii Mele, şi Slujitor împreună cu biserica sunt înaintea Tatălui Savaot, şi Tatăl Meu lucrează, şi Eu lucrez. Mai mult decât arhiereii şi decât preoţii bisericii, mai mult se cade să lucrăm Noi, cei din cer, peste biserică, iar altfel biserica nu este a Noastră, a Tatălui şi a Mea, şi este ea altceva când nu are de Stăpân peste ea pe Dumnezeu şi de Călăuzitor al ei mereu pe Fiul lui Dumnezeu.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, sunt Dumnezeu Fiul, Domnul Iisus Hristos, Arhiereul Cel Mare al bisericii Mele după rânduiala Tatălui Meu Savaot. Cine este cel ce Mă întreabă cine sunt Eu, Cel ce grăiesc peste biserică? Eu sunt Cel ce sunt îi răspund, dar dacă şi Eu îl întreb pe el cine este, el poate să-Mi răspundă după adevăr? Poate omul să slujească la doi stăpâni, l-aş întreba pe el? Ce Mi-ar răspunde cel ce l-aş întreba cine este el? O, dacă Mi-ar fi Mie slujitor ar avea unul ca acela ce să-Mi răspundă, dar dacă îşi slujeşte sieşi slujitor în dreptul lui Dumnezeu, nu are răspuns, se ruşinează să dea răspuns, se ruşinează de Mine şi de oameni, iar Eu am spus acum două mii de ani: *«Cine se va ruşina de Mine şi de cuvintele Mele în neamul acesta preacurvar şi păcătos, şi Fiul Omului Se va ruşina de el când va veni întru mărirea Tatălui Său cu sfinţii îngeri».* Eu cu îngerii vin când vin să grăiesc peste biserică, căci sunt purtat de îngeri, iar îngerii sunt cei ce Mă acoperă, sunt norul cel de deasupra trupului Meu cel înviat dintre morţi acum două mii de ani, şi frumoasă este slava Mea cea acoperită de cetele îngereşti când Eu vin şi grăiesc cuvântul Meu în mijlocul poporului Meu cel credincios venirii Mele de azi cuvânt pe pământ la el, căci cu aceeaşi slavă stau înaintea lui şi când cobor în carte, şi când ies spre el cuvânt din carte rostit, şi mereu sunt, odată cu auzirea sau cu citirea cuvântului de către cei ce îl aud sau îl citesc, mereu cu aceeaşi slavă stau faţă în faţă cu cei ce au părtăşie cu Mine prin acest cuvânt ieşit din gura Mea, şi Dumnezeu aşa lucrează, căci este adevărat Domnul şi acelaşi este mereu şi întreg lucrează în toată vremea şi peste tot pe unde împarte El cuvântul Său. Amin.

O, neam român, cobor în mijlocul tău cuvânt, cobor pe vatra ta cu slava cuvântului Meu de atâta timp, dar şi tu faci ca Israel, care M-a avut în mijlocul lui treizeci şi trei de ani prin naşterea şi copilăria şi creşterea Mea şi prin propovăduire apoi şi prin durerea lepădării lui de Mine în toată această vreme, şi apoi el M-a lepădat de tot şi M-a dat crucii ca pe cel mai mare rău al lor, dar în mijlocul tău, popor român, Eu sunt de peste cincizeci de ani cuvânt de Duh Sfânt şi călăuzesc un popor, pe care l-am făcut credincios Mie şi împărţitor de cuvântul lui Dumnezeu în vremea aceasta, căci Eu sunt Cel ce sunt, Alfa şi Omega sunt, Cel dintâi şi Cel de pe urmă, începutul şi sfârşitul, precum este scris că am lucrat şi că voi lucra, şi aceasta este lucrarea Mea, precum este scris să fie ea şi să fiu Eu, şi fii cu luare-aminte, popor român, cum sunt Eu în lucrarea Mea în mijlocul tău, pe vatra ta, căci din nou îţi spun: Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă, începutul şi sfârşitul, Alfa şi Omega sunt. Nu numai la început, nu numai Cel dintâi, ci şi la sfârşit sunt, şi Cel de pe urmă sunt, precum este scris. Cu ce ies Eu din cartea aceasta a numelui Meu şi a lucrării Mele, care M-a vestit că aşa sunt şi că aşa lucrez? Dacă sunt Alfa, sunt şi Omega. Dacă sunt începutul, sunt şi sfârşitul. Dacă sunt Cel dintâi, sunt şi Cel de pe urmă şi lucrez la sfârşit ca şi la început. Sunt Cel dintâi, căci din Tatăl purced mai înainte de toţi vecii, şi sunt Cel de pe urmă, căci închei lucrarea Tatălui cu cuvântul Meu ca şi la început cuvânt, căci Dumnezeu lucrează prin cuvânt aşa cum toată facerea a făcut-o. Fac facere nouă, căci aşa este scris, iar omul nu poate face aceasta ce este scris. Dacă am făcut la început prin cuvânt facerea, tot aşa lucrez şi la sfârşit, iarăşi facere, şi nu se pricepe omul pentru cele ce Dumnezeu trebuie să le facă, iar omul trebuie să facă numai ce i-am spus Eu să facă dacă voieşte el să fie al Meu aici

şi pe vecii apoi, dar să-şi aducă el aminte ce i-am spus Eu acum două mii de ani când am venit de la Tatăl şi la Tatăl M-am dus iar, şi i-am spus atunci să semene cu Mine cel ce Mă voieşte al său, şi i-am spus: *«Oricine voieşte să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze, căci cine va voi să-şi mântuiască sufletul, îl va pierde, iar cine va pierde sufletul său pentru Mine şi pentru Evanghelia Mea, acela îl va mântui, căci ce-i foloseşte omului să câştige lumea întreagă dacă-şi va pierde sufletul lui?».* O, fericit cel ce pătrunde puterea acestui cuvânt rostit de gura Mea peste om acum două mii de ani, căci acela nu-şi pierde vremea sa şi plata sa! O, fericit poporul care s-a ales cu Mine din mijlocul tău, neam român, ca să-Mi scriu Eu în zilele acestea în mijlocul lui cartea venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârşit de timp! Eu sunt începutul şi sfârşitul, iar dacă am grăit acum două mii de ani, grăiesc şi la sfârşit, grăiesc şi acum, căci pot aceasta, ca un Dumnezeu adevărat ce sunt. Amin.

Iată, stau în mijlocul bisericii Mele în neamul român cu zi de pomenire a sfintei Cruci, a drumului şi a mersului omului cu crucea aşa cum am mers Eu spre înviere acum două mii de ani când Mi-am dus crucea pe care am fost răstignit pentru ca să înviez apoi dintre cei morţi. Am mers în mijlocul lui Israel treizeci şi trei de ani cu pasul Meu dumnezeiesc, iar la sfârşitul Meu cel de atunci am mers cu crucea şi am mers spre înviere şi i-am arătat omului drumul spre înviere şi i-am spus să-şi ia şi el crucea şi aşa să-Mi urmeze dacă voieşte să vină după Mine cu mersul lui, cu viaţa lui dată Mie şi nu luişi oprită ea. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, nu Cel cu haine cu fir şi cu mitră bătută cu pietre scumpe aşa cum se poartă înaintea norodului arhiereii lumii spre slava lor pe pământ şi nicidecum spre slava Mea, căci Mie Mi-au înţepat spinii fruntea şi am umplut cununa de spini de sângele frunţii Mele dumnezeieşti şi încununată cu spini de poporul iudeu, şi apoi am vopsit crucea răstignirii Mele cu sângele Meu cel revărsat pe ea din rănile răstignirii, din mâini şi din picioare şi din coastă, căci în coastă M-a împuns ostaşul care M-a ajutat să-Mi dau Duhul pe deplin, că venisem de la Tatăl pentru răscumpărarea omului care a greşit prin femeie, căci femeia a fost luată din bărbat, din coasta bărbatului, şi i-a făcut rău bărbatului ei apoi, iar Eu trebuia să vindec această rană atunci făcută şi să umplu la loc, căci trebuia să vindec tot trupul omului, şi bărbatul, şi femeia, căci femeia a fost luată din bărbat, şi Eu Mi-am dat duhul şi pentru bărbat şi pentru femeie şi M-am aruncat după ei în iad prin moartea Mea pe cruce, prin drumul crucii Mele, pe care M-am lăsat răstignit, şi cu crucea purtată L-am urmat pe Tatăl întru ascultarea Mea, şi apoi am înviat ca să-i plătesc omului învierea, şi M-am aşezat în Tatăl apoi şi sunt de-a dreapta Lui şi sunt lucrarea Lui între cer şi pământ, sunt Cuvântul Lui şi mâna Lui, care este în lucru prin trupul şi prin Duhul Meu Cel lucrător din Tatăl pentru om. Amin.

Au aşezat sfinţii şi părinţii sărbătoare pentru cruce, pentru drumul spre înviere a omului care posteşte de bucate patruzeci de zile până la praznicul de înviere a Mea şi a lui, dacă şi el voieşte, şi mângâi acum, mângâi cu slava cuvântului Meu pe cei ce postesc de bucate în vremea celor şapte săptămâni de post, iar cei ce postesc aşa cum se cuvine, aşa cum am lăsat Eu, Domnul, prin sfinţi şi prin părinţii cei îmbunătăţiţi ai bisericii şi lucrători de la Duhul Sfânt peste ea, acelora le dau acum, la mijloc de cale, mângâierea Mea cea prin cuvânt şi le spun ca şi acum două mii de ani: *«Cine va pierde sufletul său pentru Mine şi pentru Evanghelia Mea, acela îl va mântui».*

O, ce păcat, ce păcat mare fac în vremea aceasta vânzătorii de carne şi de băuturi şi de mâncări oprite pentru vremea în care scrie post peste ea! Nu sunt preoţi şi arhierei cu durere pentru Mine şi pentru oameni ca să le spună tuturor cu mărire de cuvânt că nu este voie în ţară ortodoxă să se calce cu neorânduială peste vremea postului. Este scris în Scripturi că neam preacurvar şi păcătos este neamul care calcă peste datinile sfinte venite din părinţi, şi iată, se ruşinează de Evanghelia Mea cei ce stau în numele Meu peste biserică şi nu le spun ei creştinilor să propăşească cu zile de post înaintea Mea pentru mântuirea lor. O, păi cum să le spună dacă nici ei nu postesc şi mănâncă pe furiş de cei ce nu-i văd pe ei făcând aceasta? Aceştia sunt necredincioşi, şi nici dacă ar învia cineva dintre morţi n-ar crede şi n-ar împlini ei cuvântul lui Dumnezeu

şi al sfinţilor lui Dumnezeu, căci a înviat Lazăr, şi am înviat Eu, Domnul, şi tot n-a crezut Israel, care azi dă să-Mi facă altă zdrobire şi dă să conducă lumea spre lepădarea de Dumnezeu, ca să fie el dumnezeu peste pământ şi numai el, şi numai banul, căci banul este blestemul creştetului lui, fiindcă pe bani a vândut pe Fiul lui Dumnezeu când S-a coborât din cer la el ca să Se lase răstignit de el, de poporul la care a venit ca să-i fie Mântuitor.

O, trimite Tatăl izbăvitori peste oameni şi nu pricep oamenii dragostea Tatălui pentru ei. Când a scos Domnul din robie pe Israel, n-a trimis înaintea lui izbăvitor pe Moise? O, aşa lucrează Dumnezeu în toate vremile şi trimite izbăvire celor robiţi, şi nu întreabă pe nimeni de pe pământ şi de peste oameni când El lucrează, şi nici pe mai-marii bisericii nu-i întreabă, căci Eu, Domnul, sunt mai mare decât ei şi sunt izbăvitorul lor dacă şi ei Mă vor aşa cum Eu lucrez, căci Duhul Sfânt coboară spre lucrare când voieşte El, nu când vrea omul cel pământesc, nu când crede el aceasta. Eu pe leproşi i-am curăţat de suferinţa lor cu cuvântul Meu mai înainte de a-i trimite pe ei să se arate preoţilor şi să-i vadă aceştia vindecaţi şi să se întrebe cine i-a vindecat pe ei? Dar la care preoţi ştiau aceştia să se ducă? Preoţii Mă certau, Mă prigoneau de peste tot că-i vindec pe cei neputincioşi şi că fac prea multe minuni şi că-i micşorez pe ei înaintea mulţimilor robite de ei, şi au spus că trebuie să fiu răstignit ca nu cumva să piară seminţia lor, neamul lor tot, dar de ce le-a fost frică de aceea n-au scăpat, căci neamul lor a pierit dinaintea Mea chiar pentru că M-a prigonit din mijlocul lui, şi este el acum cel rătăcit şi cel ce rătăceşte pe mulţi.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor, nici unul din voi să nu staţi cu guriţa uscată de cuvânt din cer rostit peste voi şi de laudă pentru cei din cer! De la unul la altul să lucreze cuvântul Meu cel rostit între voi. De la unul la altul să vă daţi mângâierea Mea, căci cei credincioşi trebuie să se hrănească mult unii pe alţii cu raiul, cu hrana raiului, cu sfinţii, cu îngerii şi cu toate puterile cereşti, iar când Eu, Domnul, îi spun omului ce să facă pe pământ între om şi om, aşa trebuie să împlinească, fiindcă Eu sunt Dumnezeu din Dumnezeu şi nu trebuie auzit şi luat în deşert apoi cuvântul lui Dumnezeu, şi trebuie împlinit cu frică, iar frica de Dumnezeu este cu cei ce împlinesc aşa cum cere Dumnezeu şi aşa cum Domnul aşteaptă de la om, de la cel mic spre Cel mare, Care are grijă să-l înveţe pe om să se facă dumnezeu prin har şi prin ascultare cu har, căci harul înseamnă lepădare de sine cu umilinţă şi cu pocăinţă şi cu multă lucrare şi minune de lucrare prin acestea, cu mult dor de Dumnezeu în om, că fără dor de Dumnezeu nimeni, o, nimeni nu-L poate iubi pe Dumnezeu pe pământ, nimeni nu poate tânji cu inima după El fără încetare, după viaţă fără de moarte, iar viaţa Eu sunt. Eu sunt Calea, Adevărul şi Viaţa, de care cei mândri nu au parte, căci aceştia iau din mintea lor chiar şi cele pentru Dumnezeu de la ei, şi nu iau ei de la Dumnezeu dacă fac aşa, că nu aşa înseamnă să aibă omul har, căci harul înseamnă aplecare, aşa cum mama Mea Fecioara a avut mereu şi a lucrat har mereu, mereu, şi a lucrat ca Dumnezeu pe pă-mânt şi L-a născut pe Fiul lui Dumnezeu Om pe pământ, şi pe om l-a făcut dumnezeu prin har, prin lucrarea ei cea plină de har pentru Dumnezeu şi pentru om.

O, nu la toţi le este dat să creadă până la sfârşit această venire a Mea pe pământ acum, şi spun aceasta pentru cei ce s-au tras în lături după ce au gustat şi s-au înfruptat cu venirea Mea cea de azi, cu izbăvirea cea pentru mulţi din cei ce se smeresc pentru ea, căci unii au stat o vreme şi s-au dat apoi în lături, şi prin aceasta Mi-au făcut ocară şi s-au dus, căci au judecat după mintea şi după vederea lor, iar cel ce judecă, acela pe sine însuşi se judecă şi cade în judecată, cade prin această semeţie a sa, şi iată, parte din ei au călcat peste multe apoi din cele ce împlineau lângă Mine, lângă izvorul Meu de cuvânt, din care ei s-au hrănit multă vreme până ce s-au tras în lături, căci nu le-a fost lor dat să creadă până la sfârşit, şi au pus crucea jos şi n-au mai luat-o iar. Cel ce stă până la sfârşit este cel ce nu se sminteşte de nimic şi de nimeni, este cel ce nu se dă înţelept şi apoi nemulţumit prin semeţia lui precum s-a dat Adam în rai, căci cel ce se semeţeşte se dă deştept, şi prin aceasta se dă drept şi judecă pe cei din jur, şi iată, aşa cad din Dumnezeu şi din credinţă cei ce se semeţesc pe calea crucii, pe calea Evangheliei Mele cu omul.

O, cel ce nu postește de sinele lui, acela zadarnic postește de bucate în vreme de post, căci semeția este cu omul cel fără de statornicie pe calea lui cu Mine, și iată cuvânt cu înțelepciune în el, căci Adam a fost ispitit și a fost biruit prin ispitire pentru că n-a postit, pentru că n-a ascultat să postească de sinele lui, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, am fost ispitit ca un om de către satana patruzeci de zile și n-am fost biruit de el, pentru că am postit, pentru că M-am aplecat Tatălui și vremii încercării trimisă de El, și am stat cu umilință înaintea Tatălui și înaintea lui satana în același timp, și nu știa satana că Tatăl este în Mine, și Eu în Tatăl sunt, și de aceea biruința a fost a Mea prin umilința Mea cea înaintea Tatălui și prin bărbăția Mea cea pentru El față în față cu satana cel ispititor.

O, poporul Meu, o, fiule al cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi, te-am privit și te-am ales al Meu dintre cei mulți pentru că te-am văzut credincios cuvântului venirii Mele celei de acum două mii de ani, și te-am luat la sân acum, la sfârșit de timp, și-ți dau venirea Mea cea de acum, căci am venit la tine și M-am descoperit ție cu venirea Mea și ai crezut că Eu sunt. O, ia înțelepciune din cer, fiule, ia de la Mine ca să fii priceput, că iată ce înțelepciune îți dau pentru dragostea Mea, pentru dragostea ta în Mine, și iată ce-ți spun! O, fiule, cum te porți cu aproapele tău așa te porți și cu Dumnezeu, căci firea este fire ori ca a lui Dumnezeu, ori ca a omului, și aceasta n-au priceput mulți veniți și trecuți prin această lucrare de cuvânt și care n-au știut să înțeleagă așa dragostea lor cea pentru Dumnezeu, și acestora nu le-a fost dat să creadă până la sfârșit pentru cununa lor cea de la Mine prin această măreață venire a Mea la cei ce Mă primesc acum și până la sfârșitul grăirii Mele peste om pe pământ în zilele acestea de apoi. Le spun iarăși și iarăși tuturor celor care au crezut și care vor crede de acum înainte că Eu, Domnul, grăiesc pe pământ în mijlocul unui popor micuț și credincios venirii Mele de azi în cuvânt, și le spun lor așa:

O, nu huliți lucrarea aceasta de cuvânt, și nici pe cei ce o poartă și o împart peste pământ, că e vai de cei ce se lovesc în această lumină, și s-a văzut acest vai peste mulți! Cei ce hulesc și lovesc și defaimă, aceia umblă apoi pe întuneric și cad pe mâna oamenilor lumii și se despart de duhul mângâierii, de Duhul Meu, Care grăiește unui popor credincios, iar dacă ei vor să le fie bine după ce-și fac ei singuri rău prin despărțirea lor de trupul acestui popor credincios, să se cureție ei de păcatul vorbirii de rău și al defăimării și al judecății și să se împace cu Mine prin pocăință spre iertarea lor apoi, iar dacă Eu văd la ei că au inima curată prin pocăință adevărată și întreagă, îi voi izbăvi pe ei de întunericul lor și le voi da înapoi lumina, numai să poată ei să iubească cu umilință calea, adevărul și viața lor, adică pe Domnul, pe Mine, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel ce sunt și lucrez iarăși ca și la început, căci sunt începutul și sfârșitul și sunt și voi fi, și toți cei ce cred așa se vor mântui și vor fi. Amin.

Să ia această învățătură de viață vie toți creștinii ortodocși, după numele credinței în care ei sunt scrișI că sunt, dar ca să fie ei, trebuie să înțeleagă că nu toți cei ce zic *„Doamne, Doamne!”* vor intra întru împărăția cerurilor, ci numai cei ce se poartă cu aproapele Meu și al lor ca și cu Dumnezeu, căci cei ce mărturisesc că sunt în credința cea dreaptă, le spun lor că așa cum se poartă cu cei din jurul lor, așa se poartă și cu Dumnezeu, așa și nu altfel au sau nu pe Dumnezeu de Domn și de Stăpân al lor, ca niște fii care ascultă sau nu de Cel ce poate să-i izbăvească și să-i răscumpere pe ei din păcat.

E mare învățătura Mea cea de azi, e multă și mare, și ea va cere răspuns mare celor ce aud înțelepciunea Mea, cea cu care Eu azi cârmuiesc peste pământ, peste cei ce vor și peste cei ce nu vor să cârmuiesc Eu, dar Eu cârmuiesc și tainic lucrez și împlinesc și tai pe la mijloc și trec peste tot și aleg la dreapta Mea și la stânga, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa, căci așa este scris. Amin.

Am stat în mijlocul tău în ziua aceasta de duminică a sărbătorii sfintei Cruci a răstignirii și a învierii, o, poporul Meu care asculți de la Dumnezeu cuvântul Său cel mereu astăzi! Eu sunt același ieri și azi și sunt mereu astăzi, căci așa trebuie să fiu și să lucrez, precum și sunt, precum și lucrez, și am grăit peste tine în ziua aceasta cuvânt arhieresc, cuvântul Meu peste biserică, așa

cum orice arhiereu trebuie să lucreze peste biserica sa. Eu sunt Cel ce sunt, şi nu sunt la fel cu arhiereii de pe pământ, ci sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă, sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul, precum este scris că sunt, precum scrie în Scripturi de Cel ce este, de Mine, Domnul Iisus Hristos, Arhiereul Cel Mare, Fiul Tatălui Savaot, iar tu, poporul Meu cel de azi al cuvântului Meu cel de azi, paşte, fiule, din partea Mea, paşte oile Mele, şi le paşte cu cuvântul Meu cel de peste tine, dându-l pe el de hrană lor, oilor Mele. Ele sunt cele ce ascultă de glasul Meu şi merg după Mine oriunde merg Eu, oriunde le spun Eu să meargă şi să lucreze Mie, căci Eu le sunt Păstor, şi scris am lăsat: *«Eu sunt Păstorul Cel bun, Care-Şi pune viaţa pentru oile Sale, Care intră pe uşă în staului oilor şi nu sare pe aiurea ca păstorii cei furi şi cei tâlhari de oi, iar Cel ce intră pe uşă este Păstorul oilor şi Lui portarii Îi deschid, şi oile ascultă glasul Lui, şi El le cheamă pe nume şi la păşune le mână, şi când pe ale Sale toate afară le scoate în fruntea lor merge, şi oile merg după El, căci ştiu glasul Lui, şi după un străin ele nu vor merge, ci vor fugi de la el, pentru că nu cunosc glasul străinilor»*, şi fericiţi sunt cei ce pricep aceasta şi cuvântul Meu care se dovedeşte peste ei, căci împlinirea lui peste ei îi vădeşte pe ei ai Mei, oile Mele, care ascultă de cuvântul Meu, de glasul Meu de Păstor al lor. Amin, amin, amin.

O, păziţi-vă, fiilor, păziţi-vă bine sufleţelul şi să nu aveţi nici un fel de amestec cu cei desprinşi dintre voi, căci voi sunteţi mici, iar întunericul în care s-au lăsat ei este mare şi este din lume şi vine de la neumilinţa duhului lor, iar neumilinţa din ei este duhul lumii, duhul care-l desparte pe om de Dumnezeu când el nici nu pricepe aceasta, şi se lasă omul spre pofta minţii lui, spre şoapta minţii lui, care-l duce pe el spre pofta trupului şi a ochilor şi duc acestea spre trufie pe om şi spre fapta ei în om, şi care este întunericul din om, după care el se călăuzeşte pe sine. Dar voi păziţi-vă viaţa, fiilor, căci Eu bine vă păzesc pe voi şi vă învăţ bine să vă păziţi, ca şi Eu să pot să vă ocrotesc şi să vă am ai Mei până la sfârşit pe voi. Amin.

5/18 martie 2012